

Ketabton.com

خرقه شریفه

د گندھار د گتاب خپرولو

د هم و سهی

لومړی خپروزه

مدون:

عبدالعلی د پوهنۍ لوي مدیر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خرقه مبارڪه

د خرقى خرن-گوالى :

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیہ وسلم
مبارڪه خرقه او قاومه د وړي و یوه پنهانه
کـامه د چې په اصطلاح کي خلک هغه
وړينه قاومه بولی .

دوه لستونه ئى د قاومى تر او بدروالى
لنهانه دی .

خرقه مبارڪه د اوین د ناز کو او خالصو
وړي و خخه جوړه شوي او آسمانى رنگ
لري . علاوه پر هغه یو ډول مخصوص بریښ
او تجلی هم لري .

خرقه مبارڪه د انسان د جگوالى په
تشاسب لنهانه بــکاري . استر او فــراو پــز
نه لري ؛ د منځ دوه پېشونه ئى نسبتاً زاړه
او په یو وړین تار روغ شوي دی .

« ۲ »

၁၃၆၂ ၁၈၇၅ ၁၈၇၆ ၁၈၇၇ ၁၈၇၈ ၁၈၇၉ ၁၈၈၀ ၁၈၈၁
၁၈၈၂ ၁၈၈၃ ၁၈၈၄ ၁၈၈၅ ၁၈၈၆ ၁၈၈၇ ၁၈၈၈ ၁၈၈၉ ၁၈၈၁၀ ၁၈၈၁၁
၁၈၈၁၂ ၁၈၈၁၃ ၁၈၈၁၄ ၁၈၈၁၅ ၁၈၈၁၆ ၁၈၈၁၇ ၁၈၈၁၈ ၁၈၈၁၉ ၁၈၈၁၁၀ ၁၈၈၁၁၁
၁၈၈၁၁၂ ၁၈၈၁၁၃ ၁၈၈၁၁၄ ၁၈၈၁၁၅ ၁၈၈၁၁၆ ၁၈၈၁၁၇ ၁၈၈၁၁၈ ၁၈၈၁၁၉ ၁၈၈၁၁၁၀ ၁၈၈၁၁၁၁

As גַּם דִּבֶּר

د خرقه مبارڪى سوابق

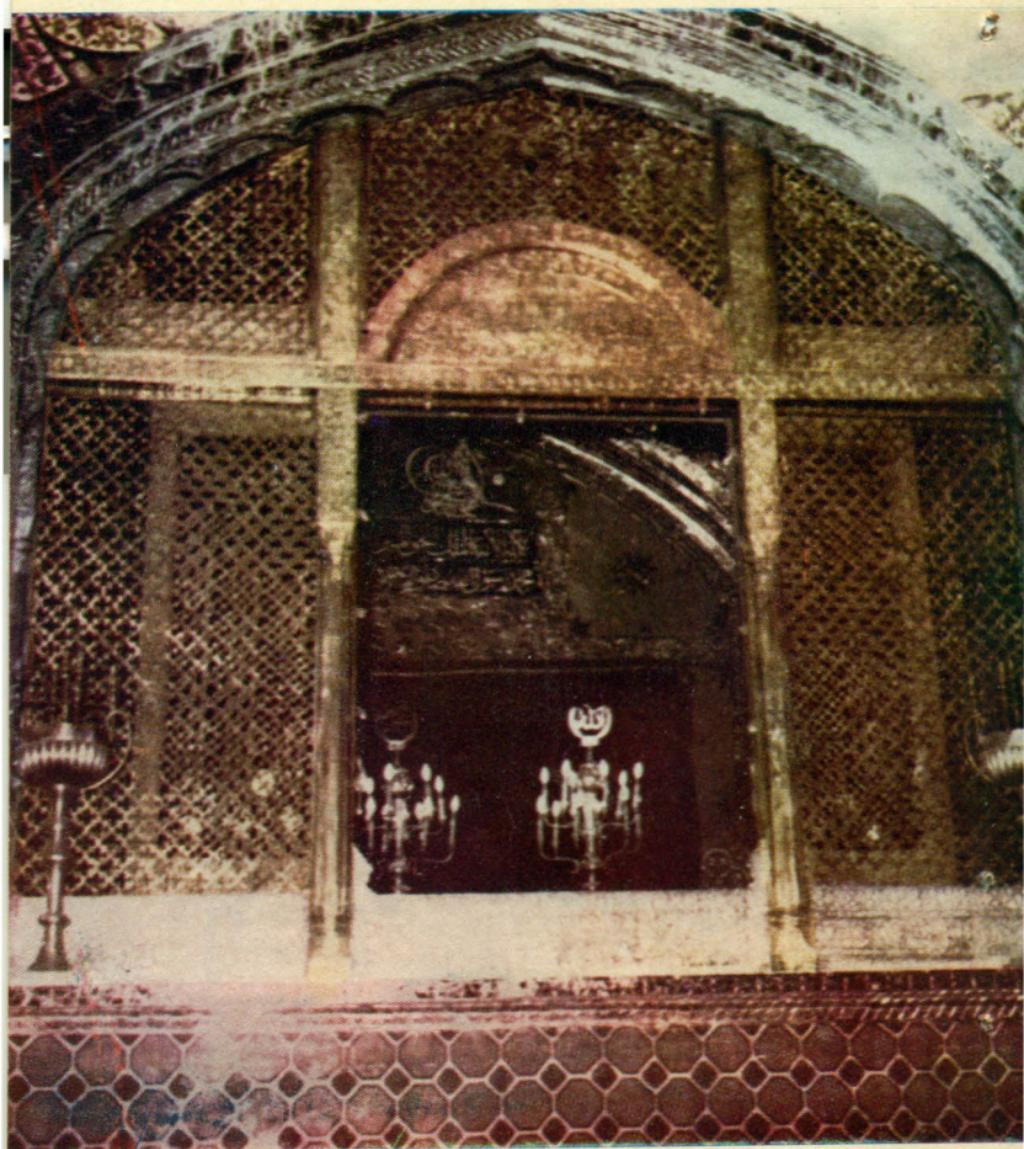
د اه هم خه خرقه مبارڪه د چي حضرت رسول
اكرم [ص] او د هم خه پاکي کورانيه په خپل مو
مبادر کو لاسو گنډلائي ده ، او حضرت
پيغمبر [ص] به د عمر په ۱۹ اخرو کي اغوشتل .
په حجت الوداع او د زاروغويه په ورځه و
اوهيمد وفات کېدو په وخت کي ئي اغوشتي
وه .

حضرت محمد [ص] د ژوند په وروستيو
گړيو کي حضرت عمر [رض] او حضرت
علمی [رض] ته د صیت و کي چي دغه جامه
دي (په یمن کي) ابی عمر اویس بن العماره
القرني ته وسپاري .

د حضرت رسول اکرم [ص] تر وفات
وروسته د دوی د مبارڪه اهـ سرهـ سـمـ
حضرت عمر [رض] او حضرت علمی [رض]
مبارڪه خرقه وييس بن العمار القري ته
وسپاري .

تر هم خه وخت په وري چي حضرت وييس
قرني ژوندي ټه ، خرقه مبارڪه ئي په خپل
سر باندي ساتل .

د حضرت وييس قرنۍ تر وفات وروسته

« ۹ »

፩፻፲፭ ዓ.ም. ተመግኬውን ነው፡፡

“**କାନ୍ତିରାମ** । କାନ୍ତିରାମ । କାନ୍ତିରାମ । କାନ୍ତିରାମ ।

((३))

၁၂၆၀

“ ”

፳፻፲፭ ዓ.ም. በ፳፻፲፭ ዓ.ም. ተስፋዬ ከፃፈን ስለመስጠት የሚከተሉት የፌዴራል ማረጋገጫ መሆኑን የሚያሳይ ይችላል፡፡

د اولادی خخه شمپرل کپدی، وغونېتل چی
د محمد حبیب او شیخ محمد زیاز په واسطه
مبارکه خرقه د سهر قند خخه چی-نی
تر گستان ته یوسی .

په دی وخت کی دوو تنو متولیانو شیخ
اقامحمد او شیخ نظر محمد موقع غنیمت
و بلل او خرقه مبارکه ئی بلخ ته راوه
تر خوچی د چینی تر گستان د حکمران
ابوسعید اوغلان د تصرف خخه خوندی
پاتی شی .

خرقه مبارکه تر ۱۱۰۹ هجری کال پوری
چی د سپهان فلمی خان د حکومت دوره وه
کاله په بلخ کی پاتی سوھ؛ په همدی کال
دوو تنو متولیانو شیخ محمد ضیاء او
شیخ محمد زیاز وغونېتل چی خرقه مبارکه
د بدخشان او چترال خخه تپره کړی او هند
ته ئی یوسی .

د بدخشان والی امیر یار بیگ د دینی
مفادو په غرض اجازه ورزنه کړه چی خرقه
مبارکه د بدخشان دخاوری خخه وايسټل
سی، او د جوز ګون په بشارکی ئی مناسب
ځای ورته وټاکی او هملته ئی ټښېښو دل چی
په همدی مناسبت ئی د جوز ګون د بشار نوم

“Y”

መ (፪) የገዢ ተቋርጓል እና የተደረገውን ስም የሚያስፈልግ ይችላል

په فیض آباد (د او سنی بد خشان هر گز)
تبیدیل کړو .

تار ۱۱۸۱ هجری کمال پوری (۷۴) کماله خرقه
شریفه په فیض آباد کی پاته سول ، او په
ھمدی سنه کی اعلیٰ حضرت احمد شاه با با
خرقه مبارکه په پور عزت او اکرام سره د
فیض آباد خنخه د پروان ، کابل ، میدان ،
غزنی ، مقر ، قلات او شهر صفا د لیاری
کندھار ته را پول .

د کابل په بنوار کی دخلکود زیارت کولو
د پساره خرقه مبارکه د علمی آباد په لمنه
کی تقریباً ۸ میاشتی کښې بندول شول ، او
د اعای تر هنځه و روسته د (سخنی اپه زیارت
مسنی شو .

کلمه چی خرقه مبارکه د فیض آباد خنخه
را پول کېده پر لیاری پخوانی متولیانو
د هنځه دواړه نستونی پر پ کړه او بخارا
ته ولا پول .

د ۱۱۸۳ هجری کمال د لمهړی خور پر نهمه
خرقه مبارکه کندھار ته را ورسپدل ، او په
زړه جامع کی کښې بندول شول .

زړه جامع په هنځه وخت کی د کندھار
لوړه نوی مسجد ټو، چی په ۱۱۷۲ هجری

احمدشاه بابا خرقه مبارک را از فیض آباد
به اعزاز و اکرام زیاد جاذب گنده هار
حر کت داد، و از طریق ولایت پروان، کابل
میدان، غزنی، هقر، قلات و شهر صفا آنرا
به گنده هار انتقال دادند.

در شهر کابل در حصه دامنه علمی آباد در
 محلی که بعد از آن زیارت و امروز به
 زیارت سخنی مسمی گردیده، تقریباً مدت
 هشت ماه جهت زیارت کردن اهالی آن ولا
 گذاشته شد، در وقت انتقال از فیض آباد
 متولیان خرقه مبارکه در عرض راه موضع
 بین الکتفین را قطع نمودند و بطرف بخارا
 رفتند.

خرقه مبارک بتاریخ نهم ربیع الاول سال
 ۱۱۸۳ به گنده هار موافصلت کرد و در اوایل
 مسجد جدید التعمیر آن وقت ۵۴ در سال
 ۱۱۷۳ به امر اعلیٰ حضرت احمدشاه بابا به
 سمت جنوب گذر بر درانی ناحیه چهار شهر
 گنده هار آباد گردیده بود، و امروز بنام
 زوه جامع موجود است، گذاشته شد.

خرقه مبارکه تا سال ۱۱۹۸ در همهین زوه
 جامع باقی ماند.
 تعمیر موجود آن ۵۶ به امر اعلیٰ حضرت

کال کی د اعلمیحضرت احمدشاه با با په امر
د بردرانی په جنو بی بر خه کی و دان
شوی وو . دا زړه جامع تراوشه پوری د
کند هار د بنا ر په خلورمه نا حیه کی سته .

خرقه مبار که تر ۱۹۶ هجری کال پوری
په هغه جامع کی بر ته وو . د خرقی مبار کی
او سنی و دانی چی د اعلمیحضرت احمدشاه
با با په امر شروع شوی وو ؛ د تیهمور شاه په
عصر کی پای ته و رسپد او خرقه مبار که
ور ته را پهل شوه .

د اعلمیحضرت احمدشاه با با تر زمانی
د منه خواجه گمازو او متولیانو عادت
در لود چی په جمعه ، اختر و اود هصائب
په وخت کی به ئی د خرقی شریفی خونه
خلاصول ؛ کله به ئی صندوق هم پرانستی
او حتی بعضی وختونه بـ ئی د مخصوص
صندوق خیمه را ایستال او عندا لاقضایا به ئی
دیو پسار خنده و بل بنار ته پهل .

اعلمیحضرت احمدشاه با با د کار منعه
کړ ، او امرئی و کی چی بېله د (شاه) د حکم
خنده دی د صندوق سر نه خلاصیږی ؛ په
همدی مانا سبیت ئی یو کال په خپله د صندوق
کیلمی د عمان سرد و ساتل .

احمدشاه با با تحت تعمیر گرفته شده بود
در عصر تیمورشاه به پایه تکمیل رسید
و خرقه مبارکه در آن گذاشتند .

قبل از زمان احمدشاه با با خواجگان و
متولیان قدیم خرقه مبارک، عادت داشتند
که روزهای جمعه و اعیاد و در مواقع
مصالح بجهت زیارت کردن مسلمانان در
حجره رامی کشودند، و گاهی سرصدوق
را باز میکردند، و حتی بعضی از صندوق
مخهوص بیرون می آوردند و هم
عند الاقتضاء از شهر به شهری منتقل
میباختند .

اعلیحضرت احمدشاه با با این کار را
منع فرمود و امر نمود تا بدون حکم (شاه)
سرصدوق را نکشایند، و بهین مغاسبت
کلید صندوق را در طول یکسال شخصاً
درست اختیار خویش گرفت .

لدي کبله چي د خرقى مبارکى پيخوانى تعمير
د ترميم و به ق نو زموبد ديانات بالونكى
تو لا واك اعلم يحضرت الهمتو كمل علمى الله به
امر او هدايت په ۱۳۴۳ش کال کى د گندهار
د والى بنا غلى محمد صديق په پامنر زه او د
گندهار د بشاروال محمد افضل (شیردل)
په سر پرسنی د هغه ترميم او تزئين شروع شو
در خامدوبري کارول، کاشي کاري، مينا
نور کاري، د هيمندار و اپنپول، لوی قنديل
او د بر پيشنا د خراغونو نصبول د بنا غلى
نصر الله فنى مدیر ترکتني لاندى و شول.
چي په دې ليار کى د گندهار او هم په دې
لار کى د هيوياد د هر گوت متدینو خلگو
مائى هرستى گړى او بسپنۍ ور گړى دې .
په ش ۱۳۴۹کال کى کلمه چي بنا غلى
محمد صديق په گندهار کى دو هم حل
والى شو د هغه په توجه د دغه تعمير د نهيم
پاشه کار هم سرته و رسپدې .

پورتنى تاریخى معلومات د گندهار د خرقى
شريفى تاریخ چي د بنا غلى عزیزالدین
خان و گيلى تاليف دى او د اعلم يحضرت
احمد شاه بابا د لښکر کشى د کتاب خونه
چي د محمد انسور زير هروي تاليف دى
اخيستل سوي دى .

« ۱۴ »

۱۳۰

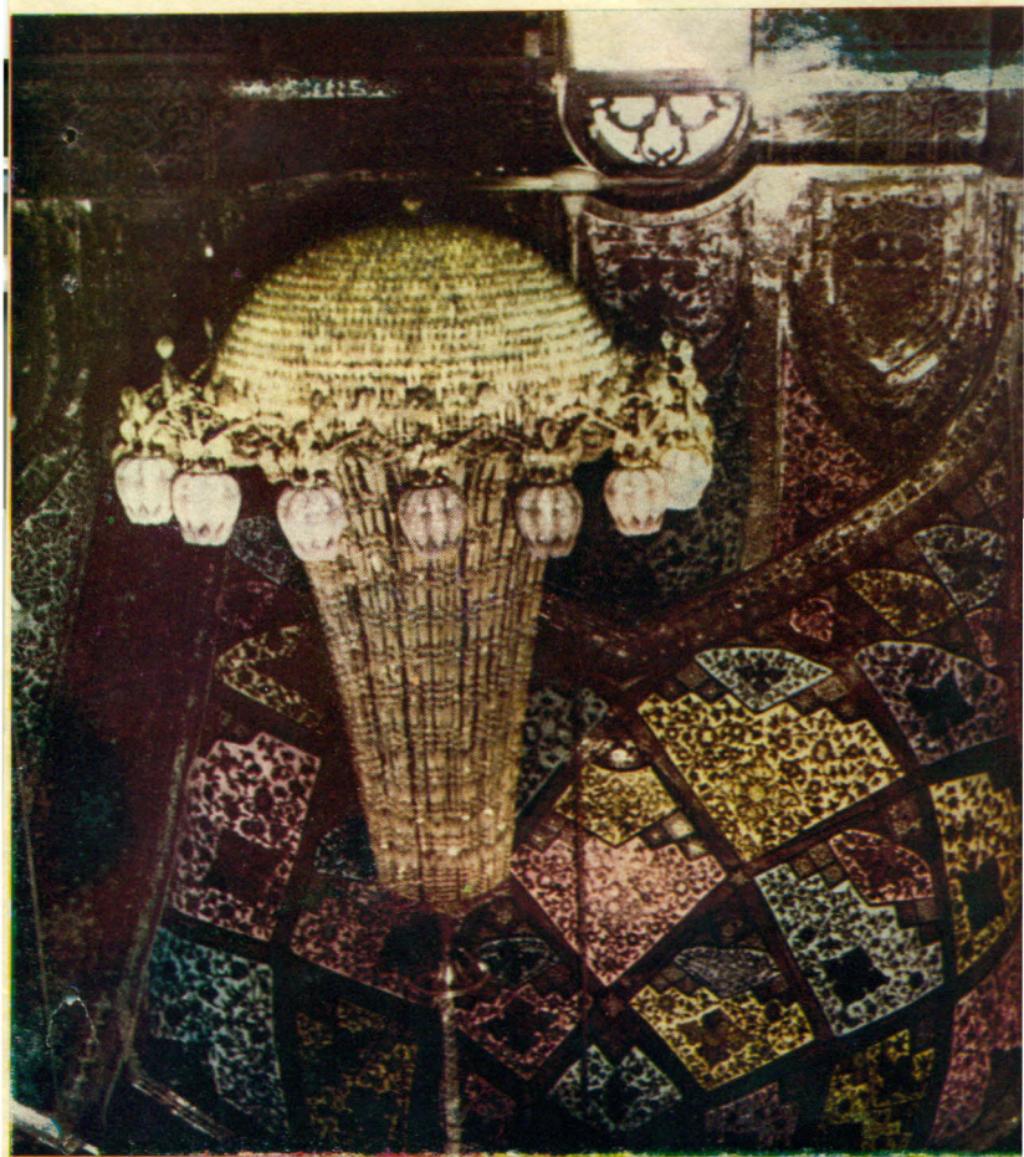
፳፻፲፭ | ቤት የኢትዮጵያ ትኩረት

د گندهار د گتاب خپرولو د هوسسی
لو میری خپروزه

د طبع نړۍ : د ۱۳۴۹ کال

د جدی هیاشت

د گندهار په دولتي
مطبعه کی چاپ شو

THE HOLY GOWN
(Khirkai Sharif)

by:
A. Ali

THE HOLY GOSPEL
(Kutub-i-Spiti)

:vd
HA . A

THE HOLY GOWN (Khirkai Sharif)

The Holy prophet's Gown was made from a thick camel wool cloth called kakma. The sleeves are a little shorter than the length of the Gown and it appears to be shorter than the stature of a man of average height. The Gown has no lining or embroidery. The colour of the Gown is sky-blue which

has lost nothing of its brightness through the passage of time. The two front pieces are rather worn and have been repaired with woolen thread.

The Historical Background of the Holy Gown.

The Holy Gown is hand made and is the work of the Holy prophet himself and the Holy Family. He wore it during the last years of his life during which occurred the Hajjatul wada. He wore it during his last fatal illness shortly before he di-

ed in A. C. 632, the Holy prophet told the second caliph, omar and the Fourth caliph, Ali that it was his wish that they should take the Gown to Yemén and give it to Wais Karani.

when the Holy prophet died, the two Caliphs carried out his wishes and took the Gown and gave it to Wais karani, who then carried the Holy Gown on his head for the rest of his life. After the death of Hazrat Wais Karani, the Holy Gown was taken from Yemen and placed in the

Hira cave in Mecca. Later on, Sheikh Dost Mohammed had it removed from the Hira cave and brought to Baghdad where it was made available to the public. The Holy Gown remained in Baghdad until the time of Yeldrim Bayazid, the last ruler of the Turkish Osmani Dynasty. His reign came to an end with the conquest of Baghdad by Abul Mansoor Amir Timur Koragan, the first Timurid monarch of Afghanistan who, returning from this historic

campaign, brought with him
the Holy Gown and its guards to his capital at Samarkand.

In the year 1669, Oghlan, the ruler of Eastern Turkistan and a descendant of Amir Timur, planned to take the Holy Gown from Samarkand to Chinese Turkistan. Fortunately, two of the guards of the Holy Gown, Sheikh Aka Mohammed and Sheikh Nazar Mohammed discovered the plot in time and brought it to Balkh at the first opportunity. Thus the Holy

Gown was saved from Oghlan, the ruler of Chinese Turkistan.

The Holy Gown remained in Balkh for thirty-five years until 1704 when two of its guards, Sheikh Mohammed Zia and Sheikh Mohammed Niāz, planned to take the Holy Gown via Bādākhshān and Chitral to India. On the way through his province, the Governor of Bādākhshān discovered their intentions. He detained the two guards and refused to allow the Holy Gown to be

taken out of its state. He selected a suitable place for the Holy Gown in Jauz goon City which later became known as Faizabad because of its associations with the Holy Gown. It remained there for the next seventy-five years.

In the year 1778, Ahmad Shah Baba, the Great Emperor of Afghanistan, brought the Holy Gown from Faizabad to Kandahar via parwan Kabul, Maidan, Ghazni, Makor, Kalat and Shari Safa. At Kabul, where the Holy Gown

stayed for about eight months, it was placed on public display at the site of a shrine in Aliabad which is still known in Kabul to this day as Ziarati Sakhi. On the way from Faizabad to Kandahar, some of the guards cut off the sleeves of the Holy Gown and made off with them to Bukhara.

After its arrival in Kandahar, the Holy Gown was placed in the old Mosque (Zara Jama) which still exists in the Fourth ward of the old City. After fourteen years

there, the Holy Gown was moved to its present location in the tomb which was specially built for it by Timur Shah.

Prior to the time of Ahmad Shah Babā, the Holy Gown was open to public view and sometimes taken from one city to another. Ahmad Shāh Baba stopped all this. He took possession of the keys of the case in which the Holy Gown was kept for one year himself. After that, he issued a strict instruction that the special case for the

Holy Gown could not be opened without his permission. Even to this day, the Holy Gown cannot be taken out of its case and shown to the public without Royal permission.

The present tomb fell into disrepair and needed restoration. In the year 1965, by order of His Majesty, The King, Mr Mohàmmed Sidiq, Governor of Kandahar and Mr. Mohammed Afzal share-dil, Mayor of Kandahar City began the work or restoration. The outer walls have

been repaired and redeco-
rated in marble and cer-
mic tiles with scripts from
the Holy Koran. The interior
of the tomb has also been
restored and redecorated
with glasswork. It is now
illuminated with electricity
and beautiful chandeliers
have been installed.

Mr. Nasrulla was the tec-
hnical supervisor of this
work.

The money was donated
by religious people from all
walks of life.

The work was completed
in 1970 when Mr. Moham-
med Siddiq was Governor
of Kandahar for the se-
cond time.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library